

عنوان مقاله:

صرفه های مقیاس در آموزش عالی ایران: مطالعه موردی دانشگاه های دولتی غیر پزشکی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اقتصاد صنعتی، دوره 6، شماره 21 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محسن پورعبادالهیان کویچ - دانشیار گروه توسعه اقتصادی و برنامه ریزی، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه تبریز

الهام شبانلویی - کارشناس ارشد توسعه اقتصادی و برنامه ریزی، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه تبریز

زهرا احمدلو - دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه اقتصادی و برنامه ریزی، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

در آموزش عالی کشورهای توسعه یافته از صرفه های مقیاس به خوبی بهره برداری شده است. دانشگاه ها با فعالیت در سطح بهینه ضمن برخورداری از صرفه های مقیاس کمترین هزینه متوسط را خواهند داشت. با توجه به کاهش میزان تخصیص اعتبارات مالی دولت ایران به دانشگاه ها در ایران، فعالیت در سطح بهینه، برای دانشگاه های ایران حیاتی است. با توجه به نکات فوق، در این مقاله تلاش می شود تا میزان برخورداری دانشگاه های دولتی غیر پزشکی ایران از صرفه های مقیاس ارزیابی شود. برای این منظور از داده های مربوط به ۸۳ دانشگاه دولتی غیرپزشکی طی سال تحصیلی ۹۵-۱۳۹۴ استفاده شد تا صرفه های مقیاس "ویژه یک محصول" و همچنین "صرفه های مقیاس کلی" برای صنعت آموزش عالی ایران برآورد شود. برای اندازه گیری "صرفه های مقیاس کلی" از تابع هزینه متوسط شعاعی استفاده شد. در این مطالعه، اعضای هیات علمی، کارکنان غیر هیات علمی و سرمایه فیزیکی به عنوان نهاده و دانشجویان کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری و درآمد پژوهشی دانشگاه ها به عنوان ستاده در نظر گرفته شدند. یافته های مطالعه حاکی از وجود "صرفه های مقیاس خاص محصول" برای کارشناسی و دکتری تخصصی است. برای فعالیت پژوهشی دانشگاه ها تحقق صرفه های مقیاس تأیید نشد. همچنین نتایج دلالت بر وجود صرفه های مقیاس کلی در آموزش عالی ایران دارد.

کلمات کلیدی:

صرفه های مقیاس، ویژه یک محصول، صرفه های مقیاس کلی، آموزش عالی، دانشگاه های دولتی غیر پزشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1777345>

